

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210106
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210106.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľky Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpenej Advokátskou kanceláriou GUNIŠ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Klincová 37/B, IČO: 36 862 657 proti odporcovi W. M., nar. XX. X. XXXX, bytom T., Q. XXX, t.č. v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, Martin, v konaní o zaplatenie 52,44 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, č.k. 6C/159/2012-111 zo dňa 8. 8. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania, **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti, pokiaľ bolo návrhu navrhovateľky vyhovené, odvolaním nenapadnutej, **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľky a zaviazal odporcu uhradiť jej sumu 48,71 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že navrhovateľka odstúpila od zmluvy dňom 30. 7. 2009 s prihladením na všeobecné obchodné podmienky, kde v čl. VII časť B bod 5 bolo stanovené, že písomnosti, oznámenia banky sa považujú za doručené, ak sú zasielané poštou, na druhý pracovný deň odo dňa odoslania (za predpokladu, že k odoslaniu listu zo dňa 27. 7. 2009 došlo 28. 7. 2009, potom prvostupňový súd ustálil, že účinky odstúpenia nastali k 30. 7. 2009). K tomuto dňu predstavoval potom zostatok na účte -48,71 Eur, a preto súd v tejto časti návrhu vyhovel. Pokiaľ navrhovateľka žiadala priznať čiastku 52,44 Eur, jedná sa o zostatok na účte vykázaný ku dňu 4. 8. 2009, pričom tu navrhovateľka nepredložila dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že k odstúpeniu od zmluvy došlo práve týmto dňom. S prihladením na ust.

§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka prvostupňový súd považoval za neplatné dojednanie účastníkov o sankčnom poplatku 20 % ročne, lebo toto bolo súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ktoré odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť pri uzatvorení zmluvy ovplyvniť.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a s prihladením na výsledok konania nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie čo do zamietavajúcej časti, v zákonom stanovenej lehote, navrhovateľka. Žiadala rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zmeniť, jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť dôvodiac tým, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec. Na základe výpisu z účtu zo dňa 4. 8. 2009 výška aktuálneho debetného zostatku predstavovala sumu 52,44 Eur (celkový súčet kreditných položiek predstavuje sumu 65 103,59 Eur, celkový súčet debetných položiek 65 156,03 Eur). Výpisy z účtu boli súdu riadne doložené. Podľa čl. VIII. bod B ods. 5 VOP písomnosti a oznámenia banky sa považujú za doručené, ak sú zasielané poštou, na druhý pracovný deň odo dňa odoslania. Nesprávne posúdil súd i nárok navrhovateľky na úhradu sankčného úroku vo výške 20 %, lebo táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z VOP (čl. III, A, bod 38).

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani v priebehu odvolacieho konania odvolateľka netvrdila také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

I s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania prvostupňový súd správne vyhodnotil účinnosť odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľky, keď vychádzal zo všeobecných obchodných podmienok. Navrhovateľka v odvolacom konaní síce poukazovala na text všeobecných obchodných podmienok, ale ani tu neuviedla, akým spôsobom dospela k záveru, že písomnosť zo dňa 27. 7. 2009, ktorá mala byť zaslaná odporcovi, nadobudla účinnosť až 4. 8. 2009.

Správne postupoval prvostupňový súd i pri hodnotení „dojednaní“ účastníkov, týkajúceho sa úhrady sankčného úroku vo výške 20 %, keď takéto dojednanie (formou VOP) nepovažoval za individuálne dojednané, lebo odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť „dojednanie“ vykonané formou VOP, a preto odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu aj v tejto časti ako vecne správne potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, lebo tento si žiadne trovy neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy odvolacieho konania nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.